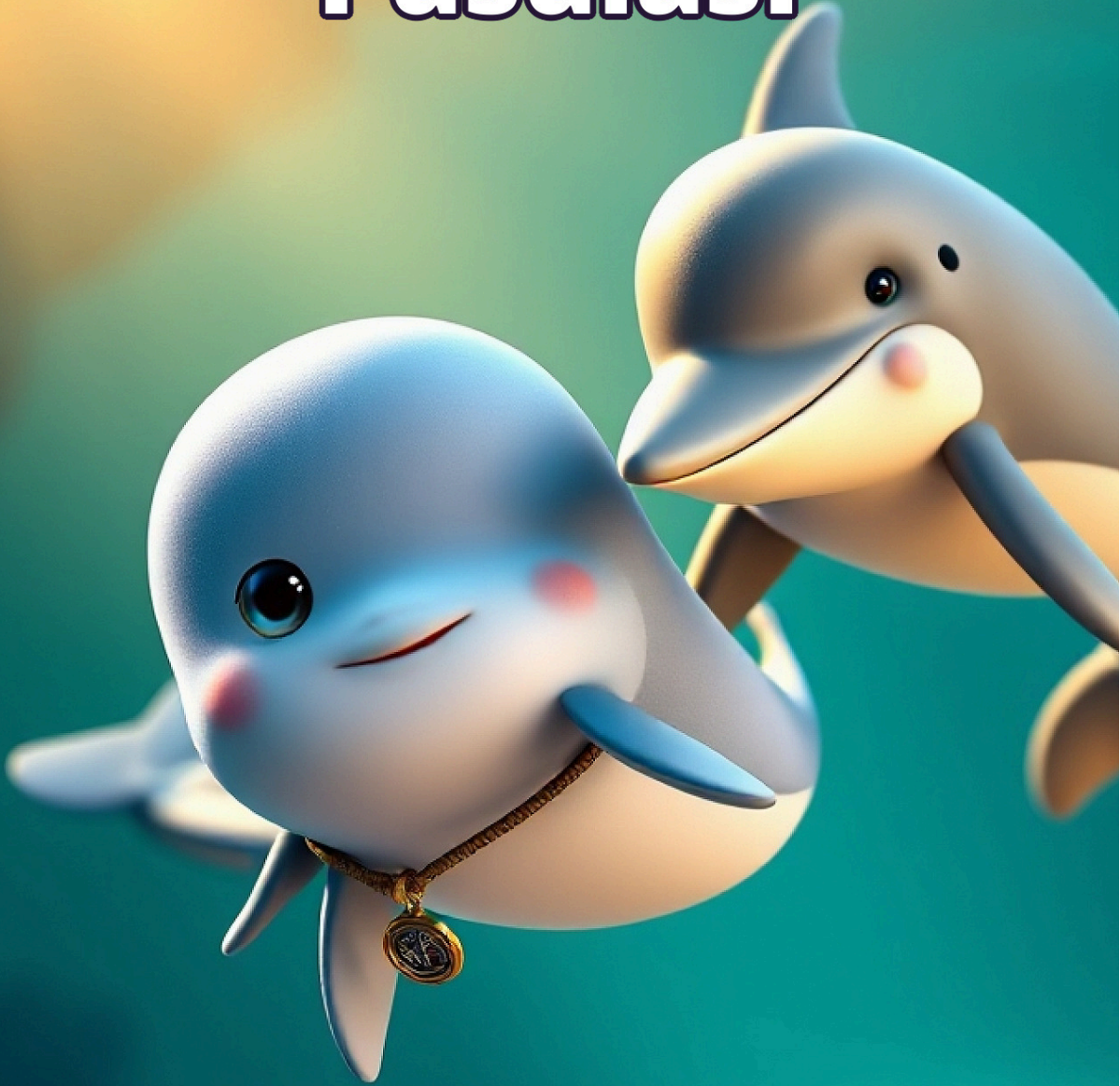

Küçük Balinanın Pusulası

Çınar BİBER

Küçük Balinanın Pusulası

Çınar BİBER

Büyük mavi okyanusta, güneş ışığının dalgaların üzerinde dans ettiği yerde, Pip adında küçük bir balina yaşırdı. Pip bir balina için küçüktü, yaklaşık bir sandal boyundaydı; derin okyanus mavisi derisi ve yumuşak gri bir karnı vardı. Bir sabah, mercan kayalığının yakınında yüzerken Pip kumlu zeminde parlayan bir şey gördü. Bu, örülmüş yosun ipine bağlı küçük bir pirinç pusulaydı. Pip onu yüzgeciyle nazikçe dürttü.

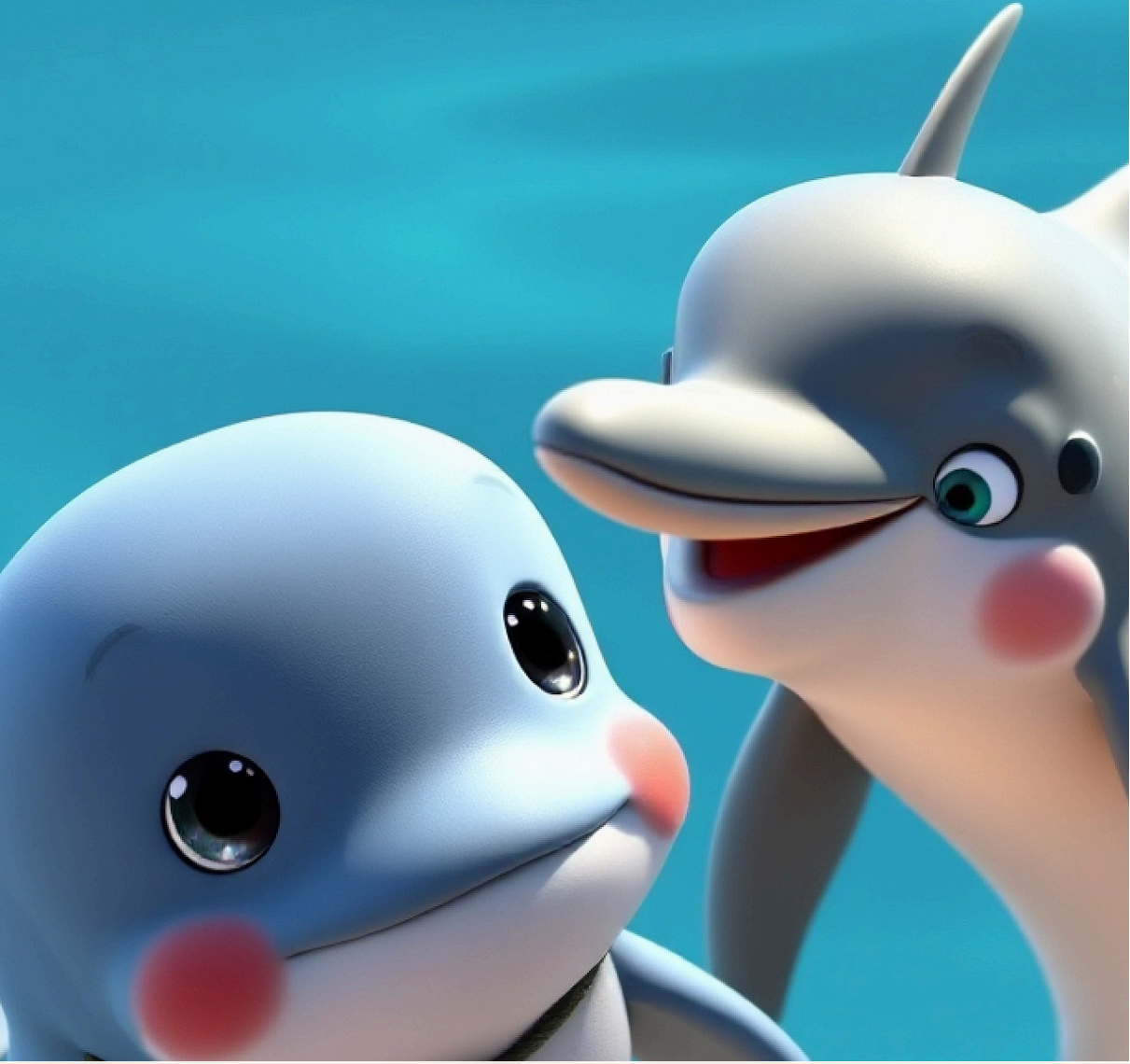
Pip pusulayı kaldırdı ve yosun ipini boynuna geçirdi. Pusula, Pip'in çilli burnuna karşı sıcak ve gizemli hissettiriyordu. "Belki beni bir maceraya götürür!" diye düşündü Pip, gözleri umutla kocaman açılmıştı. Ama Pip ibreye baktığında, ibre daireler çizerek döndü, sonra yukarıyı, sonra aşağıyı, sonra yan tarafı gösterdi. Pip bir pusulanın bu kadar tuhaf davrandığını hiç görmemişti. Bu ne anlama gelebilirdi?

Pip dönen ibreyi izlemeye çalıştı, ama ibre onu komik halkalar çizerek gezdirdi. Önce huysuz yaşlı bir kayayı gösterdi, sonra bir yosun yumağını, sonra dosdoğru güneşi. Pip biraz emin olamadı. "Bu pusulayı okuyamazsam nasıl maceraya çıkabilirim?" diye merak etti Pip. Okyanus çok büyük, küçük balina ise çok küçük hissetti. Sonra gümüşü bir sıçrayış Pip'in dikkatini çekti.

İnce bir yunus sudan dışarı sıçradı; gümüş grisi derisi güneşte parlıyordu. "Merhaba! Ben Delphie," dedi cıvıldayarak, uzun gagası bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Seni daireler çizerek yüzerken gördüm. Her şey yolunda mı?" Pip ona pusulayı gösterdi. "İbre durmadan dönüyor ve hangi yöne gideceğimi bilmiyorum," dedi Pip. Delphie'nin parlak turkuaz gözleri ışıldadı. "Bir bakayım!"

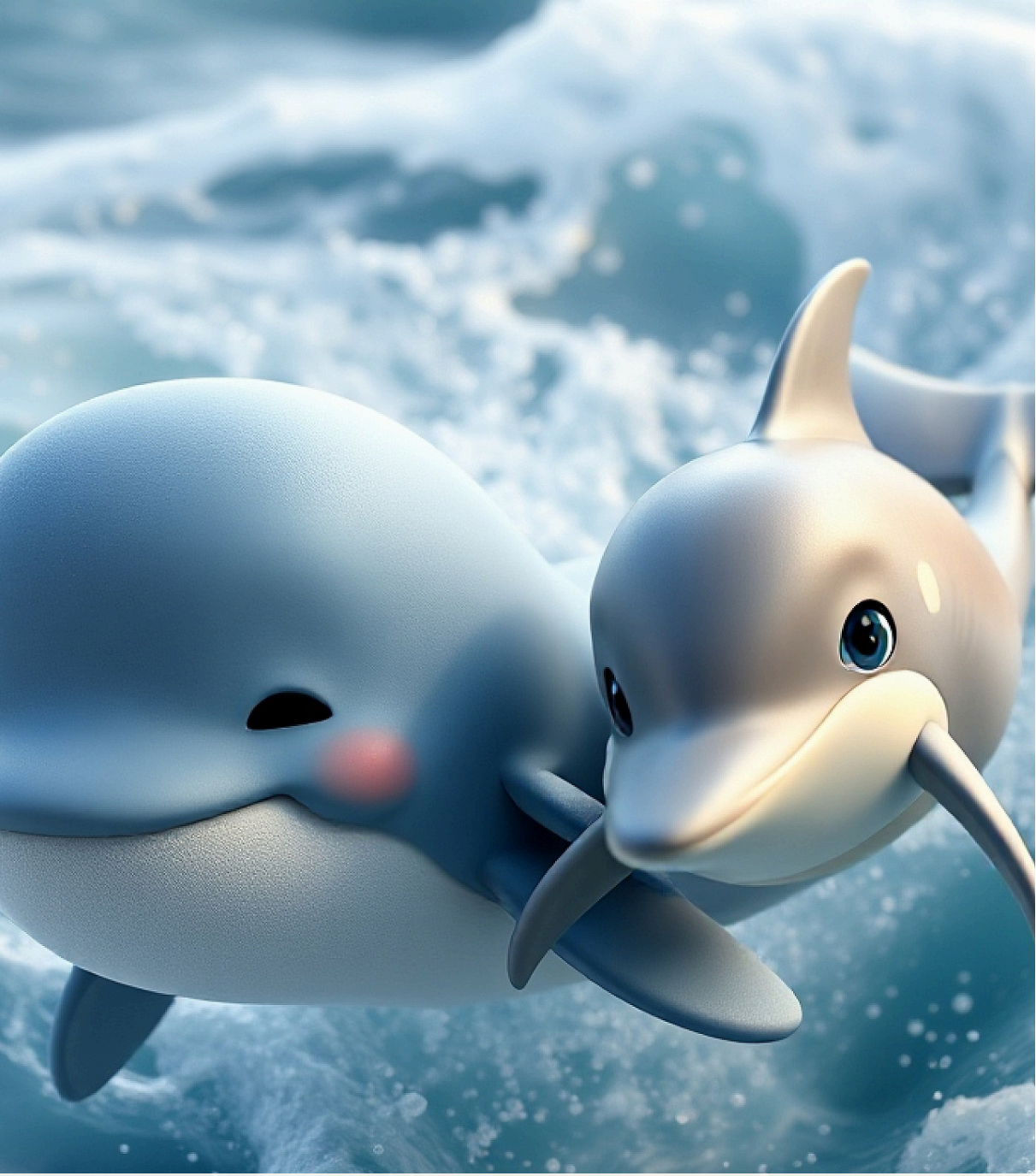
Delphie, pusula dönerken ve sallanırken onu inceledi. "Bu normal bir pusula değil," dedi. "Tuhaf yönleri gösteriyor, ama belki özel bir harita türüdür." Mercan pembesi bir deniz kabuğunu yüzgecinin arkasına sıkıştırdı; bu onun şans tılsımıydı. "Hadi birlikte izleyelim!" Pip'in içinde bir heyecan kıpırtısı oldu. Delphie yanındayken dönen ibre artık o kadar korkutucu görünmüyordu. "Tamam!" dedi Pip. "Hadi maceraya çıkalım!"

Pusula ibresi iki uzun kaya arasındaki dar bir kanala doğru savruldu. "Bu taraftan!" dedi Delphie ve önden yüzdü. Pip onu izledi, ama kanal zorluydu. Dalgalar itip çekiyor, keskin kayalar suyun altında saklanıyordu. "Şu kayaya dikkat et!" diye seslendi Delphie. Pip'e nazik dürtmeler ve net yönergelerle yol gösterdi. Birlikte, hiç çizik almadan boşluktan sıyrılıp geçtiler.

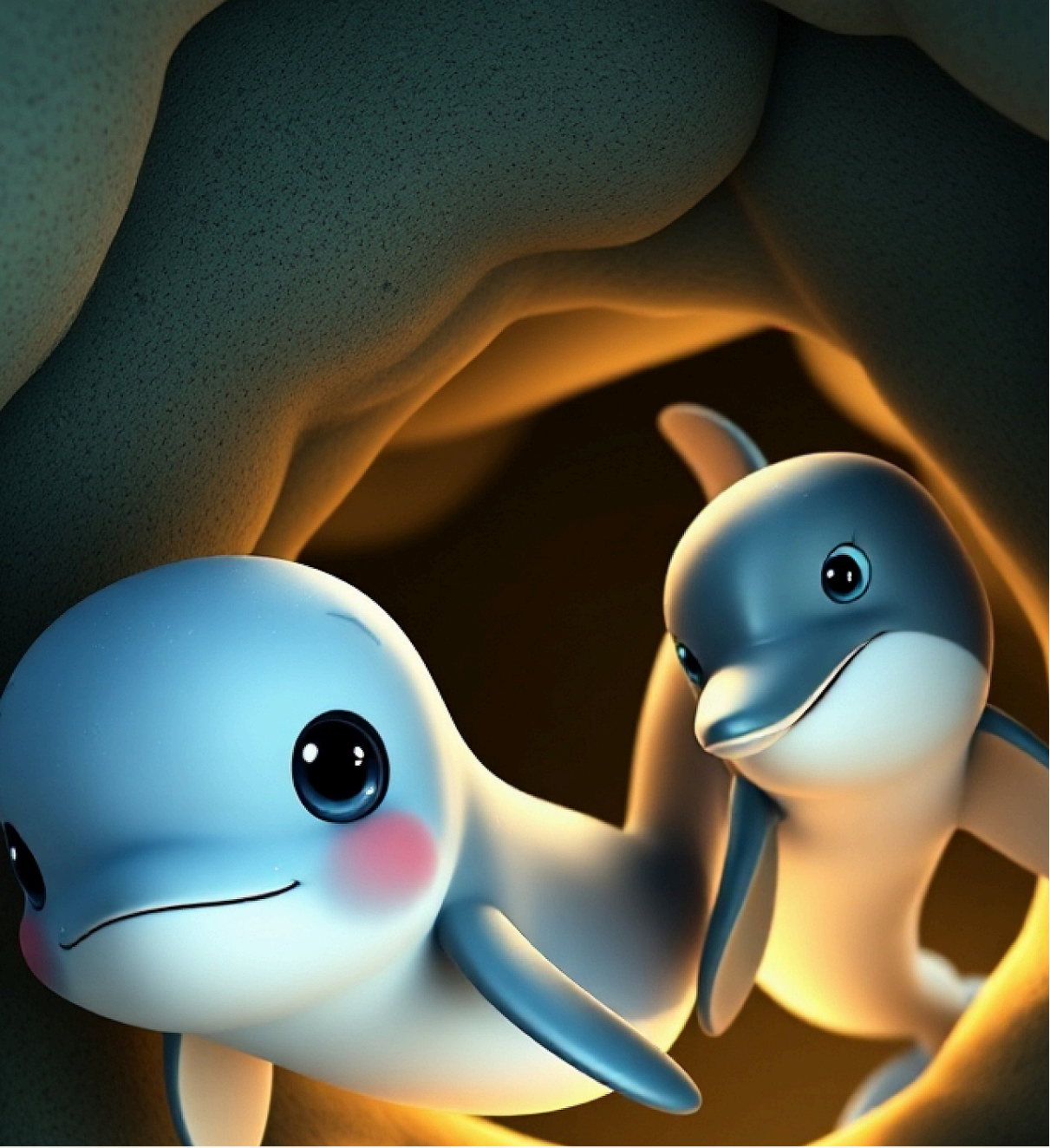
Diğer tarafta pusula yeniden döndü ve uzun yosunlardan oluşan bir ormana doğru işaret etti. Yosunlar sallanıp birbirine dolanarak bir labirent oluşturuyordu. "Hangi yöne gideceğimi göremiyorum!" dedi Pip, endişelenerek. Delphie gülümsedi. "Sorun değil! Yüksekçe yüzüp doğru yolu ararım." Yosunların üzerinden sıçradı ve açık bir güzergâh gördü. "Beni izle!" diye seslendi ve Pip yosunların arasından güvenle kıvrılıp geçti.

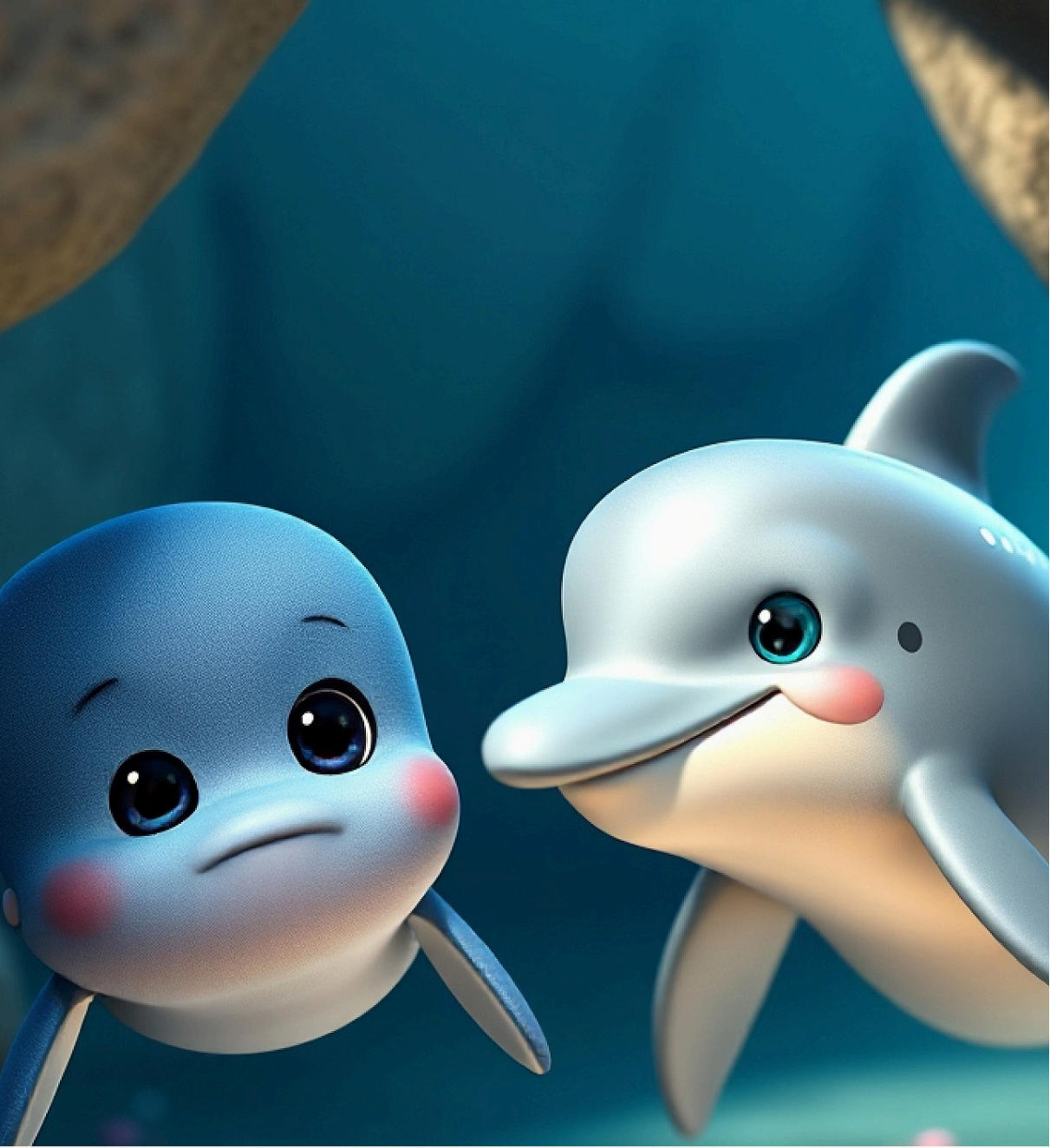
Sonra pusula onları suyun çalkalandığı ve köpürdüğü bir kaya kümesine doğru götürdü. "Çok dalgalı!" dedi Pip, geride kalarak. Delphie dalgaları inceledi. "Doğru zamanı tutturursak bunu başarabiliriz," dedi. "Büyük dalganın geçmesini bekle, sonra hızlı yüz!" Beklediler, sonra birlikte hızla atıldılar. Su duruldu ve Pip mutlu bir vınlama sesi çıkardı. "Başardık!"

Pip ve Delphie, pusulanın şuraya buraya işaret etmesini izleyerek yüzmeye devam ettiler. Bazen pusula tam bir daire çizerek dönüyordu ve tahmin etmek zorunda kalıyorlardı. Ama Delphie her zaman bir ipucu buluyordu. "Daha parlak suya doğru işaret ettiğini görüyor musun?" dedi. "Bu yaklaştığımız anlamına gelir!" Pip, Delphie'nin zekice okumasına güvenmeye başladı. Okyanus artık bir bulmacadan çok bir oyun gibi hissettiriyordu.

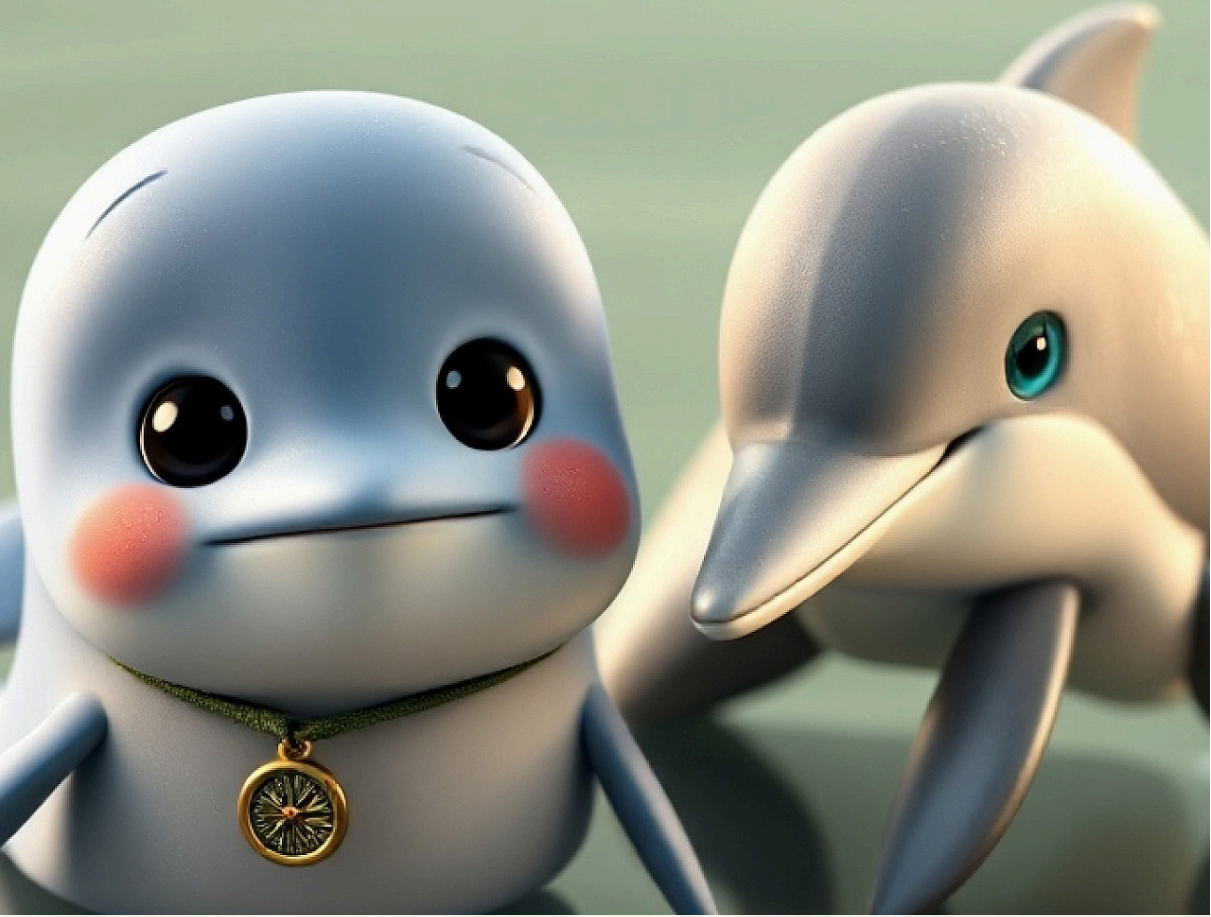
Yüzerlerken Pip pusula ibresinin daha da sabitlendiğini fark etti. İbre dosdoğru ileriye, bir mercan duvarını gösteriyordu. "Geçecek yol yok!" dedi Pip. Ama Delphie yaklaşıncaya deniz yelpazeleriyle gizlenmiş küçük bir açıklık gördü. "Burada!" diye seslendi. "Bu bir tüneldir!" Dar geçitten yüzdüler ve dışarı çıktıklarında pusula bir kez döndü, sonra durdu ve sakin bir koyu gösterdi.

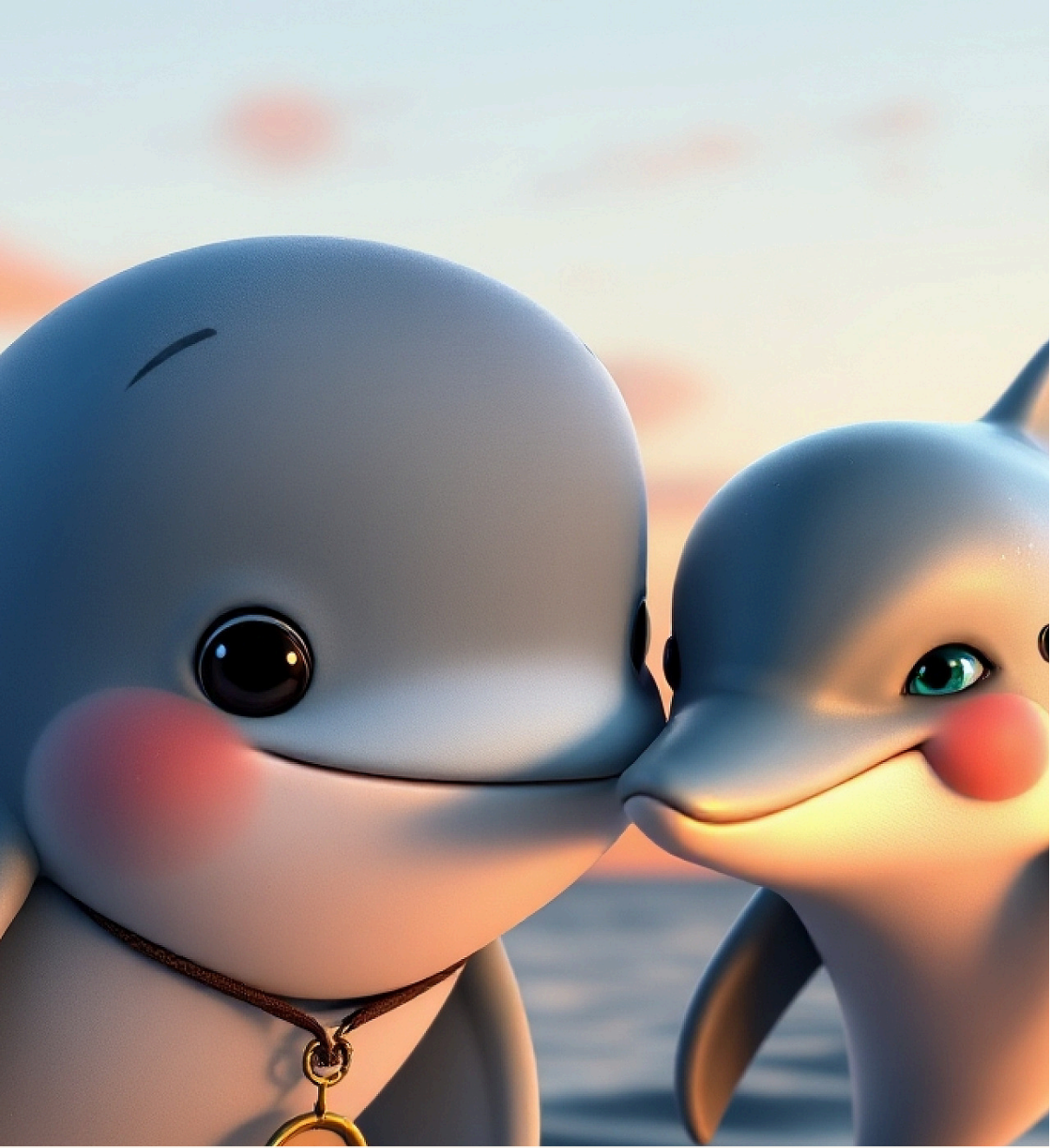
Koy, uzun kayaların arkasında gizliydi ve içindeki su durgun ve berraktı. "Buldük onu!" diye sevindi Delphie. Ama sonra pusula ibresi yeniden çılgınca dönmeye başladı. "Olamaz!" dedi Pip. "Şimdi ne olacak?" Delphie güldü. "Belki sadece heyecanlanmıştır!" Etrafına baktı ve soluğu kesildi. Koyun zemini güneş ışığında parıldayan deniz kabuklarıyla kaplıydı. "Bak!" dedi. "Parıldayan deniz kabuklarıyla dolu gizli bir koy!"

Pip ve Delphie kabuklara doğru aşağı yüzdüler. Pembe, altın ve mavi renklerde ışıldıyorlardı. "Pusula bizi buraya getirdi!" dedi Pip, hayretle. Delphie başını salladı. "Ama bunu takım çalışması olmadan başaramazdık. Ben yönleri okudum, sen de cesurca izledin." Pip gurur duydu. "Haklısın," dedi Pip. "Bulmacayı çözmek eğlenceliydi çünkü birlikte yaptık!" Kabuklara nazikçe burunlarını değdirip onları pırıldattılar.

Macerayı hatırlamak için birkaç kabuk topladılar. Pip, artık sessizce duran pusulaya baktı. "Bozuk olduğunu sanmışım," dedi Pip. "Ama sadece farklı bir yönü gösteriyormuş." Delphie gülümsedi. "Bazen şeyler böyledir. Yanlış değildirler, sadece farklıdırlar." Pip başını salladı. "Ve bir sorunu bir arkadaşla paylaşmak her zaman daha iyidir." Pusula seslendiğinde yeniden birlikte keşfe çıkmaya söz verdiler.

Güneş batmaya başlayıp okyanusu turuncuya ve pembeye boyarken Pip ve Delphie eve doğru yüzdüler. Pusula Pip'in boynunda asılıydı; yolculuklarının sıcak bir hatırlatıcısıydı. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler," dedi Pip. "Sen olmadan onu okuyamazdım." Delphie gülümsedi, mercan kabuğu parıldadı. "Ben de sensiz böyle bir macera yaşayamazdım!" Burunlarını birbirine değdirdiler, mutlu ve yorgundular.

Mercan kayalığına döndüklerinde Pip hikâyeyi diğer küçük balinalara anlattı. "Pusula tuhaf yönleri gösteriyordu," dedi Pip, "ama arkadaşım Delphie yönleri okudu ve gizli bir koy bulduk!" Diğer balinalar hayretle oooh ve aaah dediler. Pip, bir sorunu paylaşmanın onu çözmeyi eğlenceli hale getirdiğini öğrendi. Ve pusula ne zaman dönse, Pip iyi bir arkadaşla yeni bir maceraya hazır olduklarını biliyordu.

O günden sonra Pip ve Delphie hep birlikteydiler. Pusulayı yeni yerlere doğru izlediler, kayaların ve dalgaların arasından geçtiler ve her zaman harika bir şey buldular. Çilli burunlu küçük balina ve turkuaz gözlü zeki yunus, herkese takım çalışmasının her yolculuğu daha parlak yaptığını gösterdi. Pusula mı? Hâlâ tuhaf yönleri gösteriyor, ama artık dostluğun ve maceranın mutlu bir işareti.